

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 gld. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilni možje!

Za prihodnje volitve v državni zbor priporočamo vam sledeče kandidate:

I.

Za kmetijske občine v sodnijskih okrajih Velikovec, Pliberk, Doberla ves, Kaplja, Celovec, Trg:

France Muri,

posestnik in deželni poslanec na Jezerskem.

II.

Za kmetijske občine v sodnijskih okrajih Beljak, Rožek, Paternion, Podkloster, Trbiž, Borovlje:

Martin Štih p. d. Šlemte,

posestnik in župan v Št. Janži v Rožni dolini.

Naš kandidat za Velikovoško-Celovški okraj g. **Fr. Muri** je vsem našim volilcem že predobro znan in ga menda ne bo treba na široko priporočati. On je izgleden kmetovalec, veren katoličan in zvest Slovenec. On je neustrašljiv in neupogljiv, čisto neodvisen in ima srce za kmeta in sploh za Slovence. V deželnem zboru je pokazal, da zna tudi dobro govoriti, ter je nasprotnikom take povedal, da so kar umolknil in so mu še danes odgovor dolžni. Prepričani smo, da bo na Dunaji, ako bode izvoljen, še lažje kaj dosegel za nas, ker tam ne bode imel samo jednega tovariša, kakor v Celovškem deželnem zboru, ampak tam mu bodo na strani stali vsi slovenski poslanci štajerski, kranjski primorski, pa tudi Dalmatinci, Čehi, Poljaki, nemški katoličani itd. — V pismu, v katerem nam je gospod Muri odgovoril, da kandidaturu prevzame, piše mej drugim: „Prav dobro spoznam, da se moje pičle duševne moči za tako imeniten pa tudi odgovoren posel preslabe, toda, ako me glas slovenskega ljudstva v Dunajsko zbornico pokliče, hočem se za njega blagor truditi, kar bo le mogoče.“ Gospod Muri svoje moči prenizko ceni; mi vemo, da on dobro pozna vse politične razmere in kmetijske potrebe. Pa kot moder mož on rajši menj obljubi, pa bo toliko več storil. To je lepši, kakor če kdo veliko obljubi in potem na laži ostane.

Kar se tiče družega našega kandidata g. **Martina Štiha**, je tudi znan po vsem Koroškem, po Rožni dolini, kot poštenjak in mož izveden

v vseh rečeh. Kot dolgoletni župan, ki vse pisarije sam opravlja, on natančno pozna težave in bremena kmetijskih občin, življenje na kmetih sploh, kakoršno je in kakoršno bi ne smelo biti; on vidi, kaj je ljudem v škodo in kaj v korist; nadalje pozna politično upravo, uradovanje itd. On bo poslancem najboljše povedati znal, kje je kaj napačnega in kaj bi se dalo zboljšati. On je veren katoličan in zanesljiv slovenski domoljub, odbornik našega političnega društva, daleč na okoli znan in pogosto za dober svet naprošen. Za slovensko in katoliško stranko na Koroškem ima velike zasluge, zato srčno želimo in prosimo, naj rodoljubi vse moči napnejo, da bo izvoljen.

Tako tedaj smo vam povedali, dragi rojaki, in posebno vam, volilni možje, katere može da vam za poslance priporočamo. Volite jih vsi brez izjeme, kajti nevarno je, glasove cepiti, ker dostikrat odloči jeden sam glas. Pojdite zato tudi vsi na volišče, vsak naj vzame svojo glasovnico ali poverilni list (Legitimationsschein) seboj, brez tega ne sme voliti. Tako bote storili svojo versko in domovinsko dolžnost. Bog daj srečo!

Odbor katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem.

Pastirski list avstrijskih škofov.

Z Dunaja vleče zadnji čas neka ostrina, nam Slovanom ne baš prijazna sapa. Dogodki poslednjih tednov nam ne obetajo nič dobrega. Z vso silo poskuša se narodno uprašanje potisniti z dnevnega reda, dasi narodna enakopravnost za nas Slovence daleč ni izvršena. Pred vsem se potiska naprej socialno uprašanje, dasi vlada tudi za rešenje tega zares jako važnega vprašanja nema nobenega pravega programa. Da se hoče narodno vprašanje odriniti s socialnim, to ni prvi poskus v nas. Bilo je to že jedenkrat pod Taaffeovo vlado, in sklenila se je bila tedaj že cela vrsta socialnih zakonov, ki so pa zaradi svoje nepraktičnosti večinoma ostali le na papirji, sicer pa neso zadovoljili niti delavcev niti drugih stanov, ker so delo mož, kateri potreb in bed delavskega stanu niti poznali neso. Dokler bodo socialno zakonodajo pred vsem nekako vodili grofje, kateri so hkratu tovarnarji, tako dolgo nemamo pričakovati pravega uspeha. Tudi ne sme

biti socialno vprašanje le sredstvo, da se ž njim odrine narodno z dnevnega reda, ako se hoče kaj dovoljnega doseči v tem oziru.

Tudi avstrijski škofje so se postavili na stališče, na katero se je postavila vlada, da bi pomagali narodno vprašanje odriniti z dnevnega reda. Izdali so povodom letošnjih volitev pastirski list, kateri je baje skovan v Pragi, a je po vsebini tak, da bi prav lahko tudi iskali njegovega spisovatelja v kaki ministerski pisarni na Dunaji. Duh, ki veje iz tega lista, je uprav isti duh, ki veje iz komentara, katerega je objavila Dunajčanka ob razpustu državnega zbora. Da je oblika nekoliko drugačna, to se razume samo po sebi, ker škofje svojemu listu neso mogli dati isto take oblike, kakor vlada svojemu komentarju. Škofje so s tem pastirskim listom vladi storili neko uslugo, kakor so jo bili svoj čas s svojo izjavo o verski šoli v gospodski zbornici.

Na prvi pogled se bode komu morda zdelo, da izjava škofov malo preostro sodimo, a če jo bode malo pazneje čital, bode pa spoznal, da imamo prav. Res se v njej naglašja neka prijaznost do vseh avstrijskih narodov in jim priznava opravičenost, da smejo gojiti svoj jezik in druge svoje posebnosti, ali takoj za tem se posebno naglašajo interesi jednotlivih držav. Škofovski pastirski list je v dotičnem odstavku za čudo podoben volilnemu oklicu nemških liberalcev, samo da malo manj jasno pove svoje mnenje. Tudi nemški liberalci ne odrekajo nam Slovanom naših pravic, a se pri tacihih prilikah le sklicujejo na interese jednotlivih držav. Plener si je gotovo z veseljem mel svoje roke, ko je čital pastirski list avstrijskih škofov, kajti poprej si gotovo ni mislil, da imajo nemški liberalci tako dobre zaveznike baš v avstrijskih škofih. Sedaj je pa videl, da v škofijskih palačah prav za prav veje isti duh, kakor v Praški kazini in čudno se mu je moralo zdeti, kako da se tako dolgo škofje in nemški liberalci neso podali rok, ko so v bistvu vender vsi jednih in istih mislij.

Nas škofovski list nikakor ni iznenadil, mi smo že nekaj časa slutili, da tak duh vlada v škofijskih palačah, kajti naša klerikalna glasila že nekaj časa proglašajo gojenje absolutne narodnosti za poganstvo. Vedeli smo dobro, da so za to dobila nekaj migljaj od zgorej, sami na svojo roko bi se tega ne bili upali.

LISTEK.

O moderni drami.

(Konec.)

Moderna drama ima že danes mnogo zastopnikov; ona je privlačna sila in pisatelji modernih dram ter ravnatelji gledališč delajo ž njo najboljšo kupčijo. Nekoliko je prav tako, nikakor pa ni prav, da se preveč gleda na gmotni uspeh, premalo pa na umetnostno vrednost. Toda tudi ta doba bode se očistila ter nam bode ustanovila moderno dramo, in sicer tako, kakoršno zahteva dramatska umetnost, ne pa take, kakoršne si žele gledališki spekulantje.

Modernim dramatikom se je pridružil Palm z dramo: Naš prijatelj Njeklužev. Palmu ni bilo treba poseči globoko v življenje. Na površji današnjega društva videl je bolezen, katero hoče zdraviti. Videl je, kako svet lahko živi, kako nepoštenjaki oškodujejo društvo in navzlic temu in ker umejo prikrievati svoje črne duše, uživajo simpatije in ogled društva, in česar koli se lotijo, nabajajo srečo. Njeklužev

je bančni uradnik in kakeršen je on, takih ima žal vsak narod, vsaka dežela. Ako torej hočemo poštovati Njekluževa kot defraudanta, moramo priznati, da on ni Rus, kajti on bi mogel biti tudi Nemec, Lah, Francoz, najlaže pa Cigan. Njeklužev je moderna oseba, človek našega časa, kateri nam poraja Farkaše in sploh ljudi te vrste in žalostnega spomina. Sicer inteligenčen, naobražen in fin mož, vender se ni mogel uzdržati v svojem značaju. Zapletel se je v takozvane boljše kroge, v katerih, da se človek dobro počuti, treba je visokega rojstva in bogastva. Njekluževu je nedostajalo obojega. Ako je hotel doseči poslednje, moral je krasti samo zato, da je zadostil pokvarjenim krogom, v katere se je zapletel. V bistvu ni mogel biti Njeklužev napačen človek, kajti o raznih prilikah, osobito tedaj, ko se je hotel približati Nataši, videlo se mu je, kako žal mu je, da ni jednak pošten deklini. V tem trenutku spoznanja predramil se je, ter ga je bolelo, da ne more iz brezdnega, v katero je padel, v katero ga je vrglo pokvarjeno društvo. Njeklužev ni pokvaril društva, ampak društvo je pokvarilo njega.

V popačeni družbi še takrat, ko še svet ni

vedel, da Njekluževa blagajnica ni v redu, ko je še blagajnik Njeklužev bil v čiših, seznanil se je z deklico bogatega kupca, toda navadnega človeka, ki ni imel toliko naobraženosti, kolikor je imel novcev. Skrbel je za odgojo svoje hčerke Nataše dosti dobro. Nataša se je seznanila z Njeklužem, in ker ni mogla vedeti, kakšen je Njeklužev, in ker ga je sodila le po tem, kar je mogla videti, zaljubila se je vanj. Drugače je bilo z Njeklužem. Poleg čustva ljubavi premagovala ga je tudi misel na doto. Iskal je prilike, da jej razodene srce svoje, in mi moramo potrditi, da je najlepši prizor Palmove drame ta, ko je Njeklužev odkril svoje srce Nataši, ko se je izpovedal, da jo ljubi, ali da je ni vreden.

In kaj je storila na to Nataša? Ako bi ona bila „realistična“, rekla bi: „Njeklužev, z Bogom!“ in bi si poiskala drugega ženina. Tako vsaj delajo realistična dekleta. Vender ona je storila drugače; od sedaj uzela je ona v roke vodstvo cele stvari, hoče rešiti Njekluževa; z novci svojega očeta hoče nadomestiti nedostatek v blagajnici Njekluževa in stori vse, kar le more, da to doseže. Imela je veliko

Prav lepo se čitajo v pastirskem listu besede, da cerkev obsoja fanatično sovraštvo do druge narodnosti in da nobenemu narodu ne priznava nikake prednosti, da vse narodnosti jednako ljubi. Ali da se te besede morejo prav presojati, moramo malo pogledati v avstrijsko zgodovino poslednjih dvajsetih let. Razpori mej avstrijskimi narodi so zares obžalovati, ker slabé našo državo, ali ti razpori se ne dajo drugače odpraviti, nego z izvedenjem narodne enakopravnosti. Kaj so pa škofje do sedaj storili za izvedenje narodne enakopravnosti? Ko so nemški liberalci zatirali nas Slovane, naše pravice teptali z nogami, za nas avstrijski škofje niso imeli srca. Nikdar niso v gospodski zbornici povzdignili svojega uplivenega glasu, nikdar se niso tedaj za narodno enakopravnost oglasili po pastirskih listih. Ta faktum pač najboljše karakterizuje ljubezen avstrijskih škofov do avstrijskih narodov. Sovraštvo do drugega naroda postalo je našim cerkvenim dostojanstvenikom še le greh, ko so Mladočehi v Pragi z odločnim postopanjem pokazali, da nečejo dalje dopuščati, da bi Nemci teptali pravice češkega naroda. Pastirski list je naperjen v prvi vrsti proti Mladočehom, v drugi vrsti pa proti narodnostni ideji in proti Slovanom sploh, naj se to še tako prikriva.

V pastirskem listu govori se mnogo o verski šoli. Mi ne bomo danes tukaj razpravljali vprašanja o verski šoli sploh, o tem smo že dovolj pisali. Reči pa moramo, da je vsacega slovanskega rodoljuba, čitavši pastirski list, minolo vsako nadušenje za šolo, ki bi bila bolj zavisna od škofov. Ako prevladujejo taki narodni ideji sovražni nazori mej avstrijskimi škofi, potem se noben Slovenec pač za to potegovati ne sme, da bi ti možje dobili večji upliv v šoli, kajti pričakovati imamo, da bi se potem v šolah skušalo ucepiti mladini, da je ljubezen do lastnega naroda greh.

Mi vemo, da bodo naši klerikalni listi nas napadali, ker tako razmotrivamo škofijski list in nam predbacivali sovraštvo do duhovščine in cerkve, za to pa že danes rečemo, da mi nismo sovražni duhovščini in znamo ceniti njene zasluge za naš narod, isto tako tudi spoštujemo cerkev sploh in se pokorimo škofom v čisto cerkvenih zadevah, da celo v politiki bi jim radi pripoznali nekake pravice, ko bi bili kdaj pokazali, da res čutijo z narodom, ko bi bili kdaj povzdignili svoj glas za naše narodne pravice. Če se pa pridružujejo škofje našim nasprotnikom in tako rekoč nas pozivljajo, da bi se odrekli ljubezni do narodnosti svoje, če tudi morda to delajo le na ljubo višjim krogom, tedaj pa nam nihče ne sme zameriti, če se bomo na političnem polju z vso močjo upirali njih prikritim nakanom, kajti to zahteva od nas narodna dolžnost.

—a—

Prvi javni shod „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

(Konec.)

Po dr. Tavčarja s splošnim odobravanjem vsprejetem govoru oglašajo se na predsednikov poziv, ima li kdo kaj pripomniti, krojaški mojster gosp. M. Kunc, rekoč, da on v predlagani resoluciji nekaj pogrša. Resolucija sklicuje se sicer na Ljubljanski program, ta pa je ostal deloma tajen, in

napako; bila je sicer bistra glava, toda trmoglavost deklet. In te napake ni si prisvojila v gimnaziji: ž njo je prišla na svet in ž njo bržkone tudi umrla. Poleg tega je imela Nataša dober instinkt. Videla je da Njekluževa nekaj muči, da se je v njem nekaj zgodilo, kar je hotela izvedeti. Videla je pač to, česar vsi ravnateljji banke niso niti slutili. Ker pa si morajo iskreno ljubeča srca vse razodeti, uplivala je Nataša s svojo iskrenostjo in dobrodušnostjo tako močno na Njekluževa, da jej je ta odkril golo resnico.

Vse dejanje se razvija naravno. Marsikoga premoti to, da se govori čisto o novcih, ker se sploh misli, da smejo le realistični ljudje govoriti o novcih, idealisti pa da morajo vselej, kadar si odkrivajo ljubezen, pometati novce iz žepov. Kolikor ima drama na sebi realističnosti, isto toliko ima na sebi specifično ruskega. Njeklužev govori po ruski, Nataša tudi, vendar ne nahajamo na nobenem nič posebnega ruskega. Pred očmi imamo moderne ljudi, slasti Njeklužev ima popolno pravico do tega naziva. Kar se pa Nataše tiče, nimamo pač nobenega tehtnega povoda, da bi jo radi nje trmoglavosti

kolikor on ve, se na obrtniške zadeve tudi ni oziral, ker gospodje poslanci niso na to mislili. In vendar je rešitev socialnega vprašanja največje važnosti. V nas socialno vprašanje še ni pereče, še manj pa je verska šola. Ako se torej poslednja vedno omenja, bi še bolj kazalo, boriti se s socialnim vprašanjem in vso pozornost naklanjati mu. Povsod kaže se nazadovanje, bremena nalagajo se nam ogromna, nasilstvo kapitala postaja vedno silnejše, navzlic vsemu temu pa se za takozvanega „malega moža“ ni storilo nič.

Zato bi se govorniku zdelo umestno, da bi se v programu omenjalo tudi socialno vprašanje, katero trka na naša vrata, in da bi se v poštevilnem obrtnikov program. Govornik naposled izjavlja, da bodo obrtniki svoje glasove dali le takemu kandidatu, ki bo ta program vsprejel. (Dobro!)

Na to odvrnil je dr. Tavčar, da je ob sebi umevno, da bode „Slovensko društvo“ imelo gorko srce za slovenskega kmeta in obrtnika in da bodo bodoči poslanci naši gotovo v tem zmislu delovali. Govornik z veseljem pozdravlja g. Kunca nasvet in želi, ki bi na prihodnjem „Slovenskega društva“ javnem shodu, ki bode v kratkem, nastopil kdo, razvil obrtnikov program in jasno povedal, česa jim treba, katere so njih želje in zahteve. „Slovensko društvo“ bode gotovo z veseljem podpiralo in zagovarjalo vse, kar je potrebno slovenskim obrtnikom, zahvaloval pa tudi, da so obrtniki vedno zavezniki naši, da tudi oni vsprejmo narodni naš program. (Dobro!)

Potem se je soglasno vsprejela dr. Tavčarja resolucija in g. predsednik notar Gogola zaključil je s primernim ogovorom prvi javni društveni shod, ki se je od začetka do konca vršil v izrednem soglasju. Društveniki razhajali so se v prijetni zavesti, da je prvi javni shod pokazal, da je javno mnenje za društvom, katero sme že sedaj o sebi reči: Pozno sem, a sem mlado in čvrsto. Društvo sme se ponašati, da ima korenine svoje v pristnih narodnih tleh in da sile svoje crpi iz rodne matere zemlje, da mu je prvo načelo narodna ideja in glavni smoter obramba narodnosti naše.

Ker bode pa poleg tega društvo opreznim očesom motrilo vsa dnevna vprašanja ter prirejalo javne shode, na katerih se bodo razpravljale tudi socialne, zdravstvene, tehniške in sploh vse narodno-gospodarske zadeve in pojasnjevali nazori, smemo biti preverjeni, da bode delovanje njegovo uspešno, plodonosno in da bode davno zaželeno središče javnemu življenju.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. februarja.

Državnozbornske volitve.

Vsled odločitve Praškega županstva, da se doklade ne uštevajo pri določitvi volilne pravice za državni zbor, je nad 4000 malih obrtnikov v Pragi izgubilo volilno pravico. Skoro vsi ti bi bili volili mladočeškega kandidata in zatorej ni čudno, če sedaj Mladočehi uemajo posebnega upanje, da zmagajo. Spuščati se ne moremo v meritorično razpravljanje vprašanja, se je li zakon v tem slučaju prav tolmačil, ali omeniti pa moramo, da so nam znani slučaj, ko so politična oblastva na Moravskem odločila v nasprotnem zmislu.

uvrstili mej ljudi, katerih se je bati društvu, kajti nikdar ni pokazala in ni ničesar storila, da bi imeli v količkah upravičenosti, kazati za njo, češ, iz takih deklet nastajajo nihilistovke! To, da je bila odgojena v gimnaziji, ne govori za nihilizem. Nihilistovka ne uprašuje ljubimca, ali je pošten mož ali ne; nihilistovka ne dela tako, kakor je delala Nataša, ki je bila v skrbeh radi bodočnosti. Jedno svojstvo ima, katero jo označuje, in to je vera v zboljšanje Njekluževga stanja. In radi tega je gospod presojevalec tako obdolžil Natašin značaj! Nihilistovke ne bi ganila pripoved udove Pospjelove, katero je Njeklužev upropastil. Gospod presojevalec tudi ni pravo pogodil, ko je trdil, da je Natašo rešil zdrav razum in ljubezen do očeta. Ako se torej priznaje, da je Nataša imela zdrav razum, potem jej moramo mej ljudmi odkazati mesto, kjer so zdravi ljudje, ne smemo pa je uvrščevati v društvo, katero je pokvarjeno vsled nihilizma. Tudi ni Nataše rešila ljubezen do očeta. Ne ljubezen do očeta; ampak spoznanje podlosti Njekluževga značaja rešilo je Natašo. Ako bi bila ljubezen Natašina do očeta že s početka močnejša, nego do

Bodoča državnozbornska večina.

„Narodni Listy“ se nadejajo, da grof Taaffe iz levičarjev, Poljakov in nemških konservativcev ne bode vkupě spravil večine, da bode rad ali nerad moral apelovati še na Mladočeha, kateri bodo v ugodnem položaju, da bodo odločevali v prihodnjem državnem zboru. Če tudi je mnenje „Narodnih Listov“ malo preoptimistično, vendar smemo biti preverjeni, da nova vladna večina ne bode posebnostno trdna, ker bode sestavljena iz tako različnih elementov, da bode trebalo največjega napora vzdržati jo vkupě.

Shod čeških poslancev.

Glasilo šleskih Čehov priporoča, da se Staro- in Mladočehi hitro dogovore o skupnem programu, po katerem bodo postopali v državnem zboru. List priporoča, da bi se se v ta namen sklical shod čeških deželnih in državnih poslancev iz vseh dežel krone češke. Šleski list pač propoveduje gluhim ušesom; da se shod sešel ne bode, to je toliko kakor gotovo.

Reorganizacija tehniških čet.

Ženijske in pijonerske čete bode baje popolnoma spojili. Dosedanji polki se bodo odpravili in v bodoče bodo tehnične čete razdeljene le v batalijone. Vsakemu voju dal se bode jeden batalijon, poleg tega skrbelo se bode pa še za tehnične čete v trdnjavah.

Prestop k honvedom.

Ogerski častniki stalne vojske so se nedavno pozvali, da prestopijo k honvedom, katerim to ugaja. Ta poziv je na Ogerskem vzbudil veliko nevoljo. S takim prestavljenjem častnikov se otežuje avansovanje častnikom, ki so že začeli službovanje pri honvedih, poleg tega se pa vedno manjša število ogerskih častnikov v stalni vojski. Že sedaj mnogim polkom zapovedujejo neogerski častniki. Opozicija namerava zaradi omenjenega poziva interpelovati v zbornici. Ogrji seveda se na to ne ozirajo, da je vojna uprava prisiljena prestavljati častnike k honvedom iz službenih ozirov, kar baš pri honvedski vojski nedostaja dobrih častnikov.

Vnanje države.

Nova prostozidarska loža v Belemgradu.

V Belemgradu osnovala se je prostozidarska loža „Pobratim“, ki bode podrejena veliki prostozidarski loži v Budimpešti. Prejšnja loža v Belemgradu podrejena je Velikemu orijentu Italije. „Pobratim“ je prva loža v orijentu, ki je podrejena ogerski veliki loži in se zatorej pripisuje njeni osnovi politična važnost. Ta loža bode sredstvo, da se bodo gospodje v Budimpešti lažje mešali v orijentske zadeve.

Ustaja v Oportu.

Ustaja na Portugalskem se je dolgo pripravljala. Republičani se dolgo niso mogli prav sporazumeti o vsem. Nekaterniki so hoteli, da bi se proglasila republika vkupě s Španijo in se Madrid proglasil za stolno mesto nove iberške republike. Drugi so pa bili zato, da Portugalci zase proglasé republiko z glavnim mestom Lizbona. Na zadnje so se dogovorili, da se najprej proglasi republika, o drugem se bodo pa pozneje dogovorili. Nabrani so bili že 20.000 frankov v ta namen, da se začne ustaja. Iz Lizbone imel je republičanski odbor naznaniti dogovorjeno recilo v tej zadevi. Oblastva so pa nekaj sumile in dotične brzojavke pridržale in tako je prišlo, da je buknil ustanek samo v Oportu, kamor se je brzojavka odposlala po zmoti ali pa nalašč, da se tako izve njen namen.

Dopisi.

Iz Radovljice 15. februarja. [Izv. dop.]

Kaj jednacega pa še ne kmalu, kakor se godi sedaj v nas na Gorenskem! Dva konservativna kandidata, jeden boljši kot drugi — jedino le z razločkom, da

Njekluževa, morala bi hči ubogati svojega očeta, ne pa delati zoper voljo njegovo.

Samo toliko smo hoteli povedati o kritiki nove drame, katera se je predstavljala tudi na našem odru. Nismo se ozirali na nemško kritiko (tu ne mislimo na Ljubljano), in smo poštevali samo tiste stvari, s katerimi se je počela kritika. Dalje nismo hoteli segati. Omenjamo pa radi, da je naš drug v kratkih, vendar jasno izraženih potezah zelo dobro označil glavno stran drame. Veseli nas, da je naš leposlovni list jel presojati predstave. Pri tem bi mi želeli le to, da bi se o tej stvari še več mislilo in pisalo, zlasti pa, da bi „Ljublj. Zvon“ še več prostora odkazal presojevalcu slovenskih gledaliških predstav.

Še nekaj bi radi omenili, in to se tiče našega lista. Letošnja gledališka doba prinesla nam je nekaj besedi, brez katerih bi lahko pisali. Pravimo, brez katerih bi lahko pisali, ako bi hoteli. Zakaj rabimo „aplaus“, „glorificirati“, in kaj še vemo katero tujko, ki le pači naš govor; saj je še dosti tujk, ki jih ne moremo zavreči.

Anton Trstenjak.

je jeden konservativec in klerikalec iz prepričanja in po odgoji, drugi pa zato, ker mu tako bolj kaže že na tem svetu, — in vender se bijemo in se bomo bili za tega in za onega, kakor bi si stala politično diametralno nasproti. V nas in menda drugod tudi — smo za Hohenwarta. Ne naidušujemo se zanj, pa nemamo kandidatov, in če gospoda grofa primerjamo z Anžokovim gospodom, potem vender ni dvojbe, komu je dati prednost. Naši Gorenjci so preponosni, da bi poberali to, kar so v Gorici čez prag pomeli. Mi hočemo značajne, poštene zastopnike, ki vedó, kaj je mož beseda, ne pa taci, za katerimi se je čulo in se še čuje beseda, ki vse kaj drugega izraža! Treba le našim kmetiskim volilcem oči odpreti, potem se taki drzni poslanci ne bodo več ponavljali. Obžalujemo pa one duhovne gospode, ki še ne vedo — kaj in kakov je „Anžokov gospod“. Prihodnjič kaj več!

Iz Grahovega na Notranjskem 12. februarja. [Izv. dop.] Dne 8. t. m. ustanovili smo v Grahovem kmetijsko podružnico za župnijo Grahovo še dokaj slovesno. Ob 2. uri popoldne naznani strel topičev, da se slavnost prične. V lepo ozaljšani šolski sobi zbralo se je navzlic hudi burji in zametom toliko ljudstva, da je bila soba natlačeno polna. Tajnik c. kr. kmetijske družbe in ob enem potovalni učitelj kmetijstva, gosp. G. Pirc, razložil je pomen slavnosti ter predaval o živinoreji in sadjarstvu. Naiduševal je posestnike, naj se teh panog kmetijstva z vso marljivostjo oprimejo, ker v živinarstvu in sadjarstvu je prihodnost slovenskega kmeta. S svojim izvrstnim govorom pridobil si je srca vseh navzočih, in celo taki, kateri gospodski sukni malo ali nič ne zaupajo, zlasti v kmetijskih zadevah, katerih so, žalibog, povsod nekaj dobi — tudi taki so bili po predavanju vsi predrugačeni, in trdili so, da tako izvrstnega predavanja neso pričakovali. Kmetijsko predavanje je pa v resnici neprecenljive vrednosti. Mnogi ravnaajo se po nasvetih potovalnega učitelja kmetijstva, a mnogi, če tudi se morebiti precej ne ravnaajo po teh nasvetih, postanejo pa vender nekoliko bolj zaupljivi nasvetom za zboljšanje kmetijstva; poslednjič se pa vender umnega gospodarstva oprimejo.

Po predavanju je gospod potovalni učitelj kmetijstva dobrohotno odgovarjal posestnikom na stavljena uprašanja o kmetijstvu. Žal, da je čas prehitro potekel, in se jelo mračiti. Splošna želja pa je, da bi gospod potovalni učitelj kmetijstva kmalu zopet v našo vas predavat prišel.

Za tem vršila se je volitev podružničnega odbora: Izvoljeni so bili: Predsednikom nadučitelj Hinko Likar, namestnikom župnik gospod Ivan Šafer. Odborniki za Grahovo: Mat. Kraje in Iv. Oblak, za Žirovnico: Fr. Remšigar in Josip Sigmund, za Lipsenj: Valentin Kotnik in Josip Mekinda. Vsi so za napredek kmetijstva uneti možje.

Podružnica bode takoj delovati pričela. Najprvo si bode napravila trijer in travniško brano, v spomladi pa drevesnico. Že s samim trijerjem podružnica kmetijstvu lahko mnogo koristi. S trijerjem čisteno žito je plevla prosto in težko, zato bode močno kalilo, brez plevla raslo in bogateje obrodlilo. Kje so pa še druge koristi, katere imajo udje od svoje podružnice! Zato pa Vi zavedni kmetovalci, ustanovljajte kmetijske podružnice, zaspale pa vzdramite, da bodo začele delovati! Vsaka fara naj bi imela svojo podružnico, a če je premajhna, naj bi se kaki drugi pridružila! Manjši ko je okoliš podružnice, tem bolje in lažje deluje.

K sklepu izrekam srčno hvalo tajniku c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustavu Piru za izvrstno predavanje in trud. Vaši nasveti bodo gotovo dober sak rodili, kajti mnogo jih je, kateri se bodo po njih ravnali. Srčna hvala čestitim gospodom z Blok in Police, kateri so nas, v tako hudem vremenu, s svojim pohodom počastili. Živeli! O priliki Vam radostno vrnemo. Srčna hvala pa tudi vsem dobrotnikom podružnice, sploh vsem istim, kateri so k slavnosti in nje lepemu uspehu pripomogli. Ti pa mlada podružnica: rasti, cveti in rodi obilni sad!

Iz Polja pod Ljubljano 14. februarja. (Veselica bralnega društva v Polji.) Dolgo časa dremali smo mi Poljci, zadnje čase začeli vender smo se gibati. Osnovali smo si bralno društvo, katero šteje sedaj že do 40 udov. Čeravno ne veseli ta veselje korak nekaterih naših mož, vender upamo, da bode društvo imelo dosti trdnih podpor. Da je društvo bilo potrebno, mora vender vsak pripoznati, in drugače si ne moremo tolmačiti svojeglavnosti in oporekanja nekaterih naših mož, ka-

kor da se bojijo za za 50 kr. ustopnine in 20 kr. mesečnega donesku v društveno blagajnico.

Društvo je napravilo dne 1. t. m. s svojo prvo veselico, katera je bila prav mnogobrojno obiskana. Pri veselici predstavljala se je šaloigra „Župan“. Pri igri pokazala sta prav dobro svoje spretnosti moči g. Ivan Rozman (župan Dolinar) in gospica Marija Veland (Ančka, njegova hči). Želeli bi še prav mnogokrat, da bi se pokazala omenjena dva na odru bralnega društva. Tudi druge uloge igrane so se dobro, in sicer bolje, nego se je pričakovalo, posebno sosed Tomaž (g. Škofic) prozročil je prav mnogo smeja mej občinstvom. Srčno želimo mlademu društvu prav mnogo uspeha in dovolj podpore, posebno sedaj v začetku.

Iz Metlike 15. februarja. [Izv. dop.] Predpustne veselice Metliške čitalnice bile so jako živahne in dobro obiskane. Udeleževalo se je lepo število odličnega občinstva. Na Vodnikovih svečanosti bila je dvorana primerno okrašena in gospodična M. Parma je izborna deklamovala „Rabeljsko jezero“. S tem pokazala je svoj izvrstni talent in svojo spretnost. — Tudi samci so priredili svoj ples in tako smo imeli veliko veselje navzlic kratkemu predpustu in hudemu mrazu.

Domače stvari.

— („Slovenskega društva“ odbor) ima jutri (sredo) ob 6. uri zvečer sejo. Klub mestnih odbornikov pa bode volilce povabil na shod v nedeljo ob 11. uri dopoldne v mestno dvorano.

— (Volitev v gorenjskih občinah.) Včerajšnji „Slovenec“ priobčil je pod tem naslovom uvoden članek, v katerem se odločno protivi grofa Hohenwarta kandidaturi v gorenjskih občinah, mesto njega pa priporoča in hvali Povšeta, kakor črč svoj jesih. Ker nikakor ne gre, da bi se grof Hohenwart metal v isti koš z Anžokovim gospodom, bode, ker nam danes nedostaja prostora, jutri in morda tudi prihodnje dni pojasnili položaj in po zaslugah korenito ocenili „Slovenčevega“ kandidata Povšeta. To je neobhodno potrebno, da bodo volilci spoznali, kdo in kakšen je Povše, da ne bodo kupili mačka v vreči.

— (Pri sv. Križi blizu Ljutomera) bode v nedeljo 22. februarja ob 3. uri popoldne g. dr. Gregorec, dosednji državni poslanec poročal o svojem delovanju in ob enem razvil svoj program kot kandidat za državnega poslanca.

— („Slovenski je z“) politično društvo na Goriškem imelo je te dni volilni shod na Kojškem, ter se je pridružilo soglasno sklepom občnega zbora „Sloge“, oziroma sprejeli so se vsi kandidati, katere je postavilo društvo „Sloga“ volilcem v Brdih.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je kot pokrovitelj pristopil blagorodni gospod Ivan N. Resman, pošiljajoč svoto 100 forintov. Iz pisma, pridejanega tej svoti, naj navedemo sledečih značilnih besed: „Poznam precej dobro svojo ubogo in zato toliko milejšo mi domovino; gledal sem in gledam, kako se zatira slovenska beseda in ž njo vera naših očetov. Zatorej sem nad vse cenil važnost družbe sv. Cirila in Metoda. . . Jaz nisem bil pa še nikdar bolj srečen, kakor v tem trenutku, ko mi je moč, da storim za velemlito družbo v polni meri svojo narodno dolžnost. Uspevaj vrla družba! Bog te ohrani dolgo, dolgo v prid prepoštenega naroda na čelu štiripreresno deteljico. . . Bog te čuvaj.“! V njega veselih in žalostnih dneh vselej neupogljivemu domoljubi izreka za doposlano isto tako kot za navduševalne te besede svojo iskreno zahvalo: Vodstvo

Družbe sv. Cirila in Metoda.

— („Učiteljski Tovariš“). Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“, ima v 4. številki nastopno vsebino: O zemljepisnem pouku. (Prof. Fr. Orožen). — Podobice v abecedniku. (Stiasny). — Pletenje ali kvačkanje? (Marija Šerc). — Praktična obravnava pesnice „Skopulja“. (Trošt). — Knjiga Slovenska. (Marn). — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Književnost. — Listek. — Društveni vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— (Novo podružnico) družbe sv. Cirila in Metoda sklenili so osnovati domoljubi pri Mali Nedelji, ter so že ukrenili vse, česar je zato potrebno.

— (Iz Škofjeloke) se nam javlja: Danes (16. t. m.) dobili smo veselo vest, da se bode naše

okrajno sodišče koncem tekočega leta premestilo z Grada v mesto, v g. Guzelija hišo. Naše veselje je tembolj osnovano, ker je bila na ponudbo tudi Strahlova graščina v Stari Loki in se je bilo bati, da bi se sodišče premestilo tjakaj.

— (Občina Vrhnika) je imela prebivalcev:

V a s i	Dne 31. dec. 1880.	Dne 31. dec. 1890.	Torej	
			več	manj
Bevke	333	352	19	—
Blatna Brezovica . . .	258	297	39	—
Drenova Gorica . . .	173	198	25	—
Bistra	138	137	—	1
Velika Ligojna	221	217	—	4
Lesno Brdo	150	171	21	—
Hrib	543	571	28	—
Stara Vrhnika	448	479	31	—
Vrhnika trg	1567	1747	180	—
Mala Ligojna	140	139	—	1
Mirke	49	64	15	—
Podlipa	252	265	13	—
Žažar	191	184	—	7
Sinja Gorica	182	180	—	2
Verd	537	601	64	—
Zaplana	374	421	47	—
Skupno	5556	6023	482	15

Prebivalstvo se je torej pomnožilo za 467 oseb.

— (Nov hrvatski list.) Došla nam je prva številka novega lista „Crvena Hrvatska“, ki izhaja v Dubrovniku in ima nalogo braniti hrvatsko pravo v onih krajih. Izhajal bode vsako soboto.

— (Nova pošta.) Preteklo nedeljo 15. t. m. odprla se je nova pošta v Studenicah (na Štajerskem,) ki ima zvezo s pošto v Makolah in Poličanah. Tudi ima ob enem nabiralnico c. kr. poštnice hranilnice.

— (Ljutomerska Čitalnica) priredi v nedeljo 22. februarja zvečer v gostilni g. Vavpotiča veselico in vabi k obilni udeležbi. Program obsega: petje moških in ženskih zborov, sviranje Cvenskih tamburašev in znano izvirno veselo gledališčno igro „Županova Micika“.

— (Nesreča.) Koncem preteklega meseca pripravljaj je kočar Jaka T. v Šbeniku pri Št. Juriji na južni železnici v hosti drva. Pri tem padlo je neko nasekano drevo nanj tako nesrečno, da je bil pri priči mrtev.

— (Čudna nesreča.) V Novi vesi v Zagrebu pala je neka prosjakinja po stopnicah ter si zlomila „leseno“ nogo. Prenesli so jo v bolnico milosrdnih bratov.

— (Računski sklep Metliške posojilnice) za petnajsto upravno leto kaže dohodkov 526.564 gld. 32 kr., izdatkov 523.395 gld. 2 kr., čistega dobička 3069 gld. 30 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lvov 16. februarja. Na včerajšnjem shodu volilcev ostro kritikoval dosednji poslanec Lvovskega mesta, Karol Levakovski, postopanje poljskega kluba, ki je s svojo politiko prišel na kant. Na vse odločitve poljskega kluba je preveč uplival Dunajevski. Poljakom najbrže ne bode preostajalo drugega, nego stopiti v opozicijo proti vladi. Levakovski dobil je zaupnico.

Splet 17. februarja. Avstrijsko vežbalno brodovje semkaj dospelo, da vsprejme nemško vojno brodovje, katero se pričakuje na 19. dan tega meseca.

Moskva 17. februarja. Fran Ferdinand bil včeraj prisoten pri vojaških vežbalnih vajah, ogledaval znamenitosti in se odpeljal na sprehod v okolico.

Rim 17. februarja. „Fanfalla“ izjavlja, da je popolnoma neosnovana vest časopisa „Corriere di Napoli“, da bode spomladi sestanek vladarjev Italije, Avstro-Ogerske in Nemčije zaradi obnovitve tripelalijance.

Atene 17. februarja. (Izvestje Reuters.) Po zanesljivih poročilih bil je v okraji Rethymon boj mej žandarmi in ustaško četo.

Razne vesti.

* (Najdene nove zlate rude v Rusiji.) Kakor poroča ruski „Den“, našli so v Čeljsbinskem kraju v Rusiji bogate rudnike zlata, kakoršnjih je malo na svetu.

* (Strajk lečnikov.) Kakor javljajo angleški listi, so lečniki v škotskih pokrajnah sklenili, da bodo strajkovali. Nedavno imeli so skupščino v Edinburgu, na kateri so se gorko pritoževali o svojih materijelnih okoliščinah, ter se odločili nastopiti borbo, da bi se jim povišala plača.

* (Vagon za prevažanje vina.) Nedavno došel je v Berolin vagon, navlašč izdelan za prevažanje vina. Dosedaj je bilo prevažanje vina pri velikih vročinah ali pri velikem mrazu težavno, ker je v prvem slučaju se skisalo, v drugem pa zmrznilo. Zdaj pa se je iznašel vagon, ki ima po leti in po zimi blizu jednako temperaturo 10—12° nad ničlo. To se doseže po leti s pomočjo ledenih omarič, po zimi pa z razgrevanjem notranjega zraka v vagonu. Stene vagona obšite so s slabimi vodilci toplote. Vagon, ki je odšel s postaje Gottenheim na Renu z 12° toplote, došel je čez tri dni v Berolin, in se je notranja toplota zmanjšala mej potom samo za 2°.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinskih in revmatičnih boleznih, ranah in ulesih. — Cena steklenici 90 kr. — Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (4—2)

Piccoli-jeva esenca za želodec
je želodec krepčujoče, razmehčujoče, zlato žilo (hemoroide) in gliste odpravljajoče zdravilno sredstvo. Steklenica 10 kr. 2 (80-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.
Kakor že tolikrat poprej, so se tudi letos p. n. prebivalci Škofjeloškega mesta, posebno pa blag. g. Alojzij Krenner, posestnik tovarne; č. g. Ivan Tomažič, mestni župnik; č. g. Uršulinke; blag. g. dr. Škofič, c. kr. okrajni sodnik; blag. g. J. N. Koceli, trgovec, in še mnogo drugih šolskih dobrotnikov usmilili uboge šolske mladice ter z obilnimi denarnimi doneski omogočili, da se je letošnje zimo 86 revnih učencev z gorko obleko obdarovalo. Vsem tem p. n. blagim dobrotnikom in prijateljem šole se podpisano vodstvo v imenu obdarovanih učencev najprejreje zahvaljuje ter izreka prošnjo, da bi si uboga šolska mladina še v prihodnje ohranila dobrotnikov, da bi jej s svojo blagonaklonjenostjo olajšali budo, jej omogočili v zimskem času redno v šolo dohajati ter tako tudi pospeševali napredek šole.

Vodstvo širazredne ljudske šole v Škofi Loku
dne 13. februarja 1891.
Fr. Pápa, vodja.

Tujci:
16. februarja.
Pri **Malič**: Ebner iz Gutmansdorfa. — Pl. Fichtenau iz Rudolfovega. — Gross, Barusch, Gottschald, Proghof, Schiid, Rottenberg, Malaborta z Dunaja.
Pri **Stonu**: König, Philip iz Galitzensteina. — Epstein, Felber z Dunaja. — Rudolf iz Stanislawa. — Fink z Linca. — Witzler iz Gradca. — Rosenberg iz Maribora. Haves iz Velike Kaniže. — Kumer iz Brda. — Günther iz Gottesgaba. — Mauthrer, Kruschina iz Prage.
Pri **južnem kolodvoru**: Skrile iz Pečuha. — Schiffrer iz Škofje Loke. — Habsch iz Celja. — Hugyetz s soprogo iz Trsta. — Kalčić iz Orešja. — Jančar od Sv. Margarethe. — Schenk iz Velikovca. — Liechtenstein iz Berlina.

Umrli so v Ljubljani:
13. februarja: Marija Roš, činovnikova žena, 31 let, Pred kosarno št. 4, za jetko.
14. februarja: Anton Pogačar, hlapec, 20 let, Hrenove ulice št. 11, za ujetjem možgan.
15. februarja: Terezija Heidrich, hišna posestnica, 65 let, Salendrove ulice št. 6, za jetko. — Franc Peršin, lesni agent, 48 let, Dunajska c. št. 30, za napako srčnih klopcev. — Albin Gostič, delavčev sin, 4 leta, Hilšerjeve ulice št. 12, za oslabljenjem.

Loterijske srečke 14. februarja.
Na Dunaji: 27, 58, 43, 47, 59.
V Gradci: 48, 85, 25, 5, 49.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. febr.	7. jutraj.	747.2 mm.	—16.2° C	sl. szh.	jasno	
	2. popol.	746.2 mm.	— 2.8° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	9. večer	747.0 mm.	— 7.6° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura —9.1°, za 6.8° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke
z dne 15. februarja 1890.

	Bankovcev v prometu	406,338.000 gld.	(— 3,862.000 gld.)
Zaklad v gotovini	245,017.000	(+ 25.000 „)	
Portfelj	137,338.000	(— 1,328.000 „)	
Lombard	25,564.000	(— 2,411.000 „)	
Davka prosta ban-kovčna reserva	48,238.000	(+ 1,758.000 „)	

Prejšnji teden

Dunajska borza
dné 17. februarja t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.20	92.25
Srebrna renta	92.15	92.20
Zlata renta	110.15	110.25
5% marena renta	101.95	102.—
Akcije narodne banke	986.—	988.—
Kreditne akcije	309.50	309.25
London	114.35	114.80
Srebro	—	—
Napol.	9.08	9.11
C. kr. cekini	42.—	45.—
Nemške marke	56.10	56.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100.—	182.—
Ogerska zlata renta 4%	—	105.— 35 „
Ogerska papirna renta 5%	—	101.— 05 „
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121.— „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	112.— 80 „
Kreditne srečke	100 gld.	183.— „
Rudolfove srečke	10 „	20 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	163 „ 20 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	219 „ — „

Vsak slovenski gospodar, ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „**Kmetovalec**“ s prilogi „**Vrtnar**“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera mu doloži prvo številko brezplačno in iz katere more sprevetiti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60—15)

V najem se odda ali pa iz proste roke prodaja
gostilnica
pri okrajni cesti mej Laščami in Ribnico. Gostilna ima 2 sobi, 2 spalnice, čumrato, 2 obokani kleti, skedenj, stajo, svinjski hlev in jedno njivo, vse v dobrem stanu, in pravico za gostilno in prodajo tobaka. — Kateri želé v najem vzeti ali kupiti, oglašé naj se do konca marca. — Kaj več pove **Josip Poljanec** v **Prapračah h. št. 9** pri **Laščah**. (105—2)

Ženil bi se
mladenič na deželi, ki je v najboljših letih, ima lepo posestvo, krčmo in druge dohodke, z mlado, 18 do 25letno, dobro vzgojeno deklico, zmožno v govoru in pisavi slovenskega in nemškega jezika, katera naj ima od 1000 gld. naprej gotovine. K ponudbi naj se priloži slika ter pošlje pod „**H. F.**“ upravnistvu tega lista v Ljubljano. (123—1)

Naznanilo za postni čas.
Kakor že več let, dobiva se ves postni čas v znani gostilnici
„Pri Bobenčku“ na Glincah
dobroznana
polenovka (štokš)
z ukusnim domačim kislim zeljem in to vsak dan in ob vsaki uri za vsacega posebej napravljeno. — Razen tega
druga jedila in najboljša pijača.
Obilnemu obiskovanju priporoča se najljudneje
Gasper Šušteršič,
gostilničar.
(122—1)

Prevzel sem začasno
restavracijo Ljubljanske čitalnice
ter bodem stregel vsestransko. — S tem zagotovilo vabim najljudneje slavna društva, častito duhovščino, tukajšnjo in vnanjo gospodo in slavno občinstvo sploh ter se priporočam
z najodličnejšim spoštovanjem
Josip Trinker.
(125—1)

VABILO
k
devetemu rednemu občnemu zboru
„Kmetске posojilnice Ljubljanske okolice“ v Ljubljani
kateri bo
dné 22. februarja ob 9 1/2. uri dopoludne
v združni pisarni.

DNEVNI RED:
1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzorstvenega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora, in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) dveh namestnikov. d) Volitev treh članov v nadzorstveni odbor.
5. Predlogi društvenikov.
K polnoštevilni udeležbi vabi čestite deležnike najljudneje
ravnateljski odbor.
Ljubljana, dné 9 februarja 1891.
Izdajatelj in odgovorni urednik: **Josip Noll**

BILANCA
dne 31. decembra 1890.

Št.	Aktiva	gld.	kr.	Št.	Pasiva	gld.	kr.
1.	Gotovina v blagajni sklepom leta	7349	21	1.	Glavni deleži (100 à 100 gld.)	10000	—
2.	Posojila in sicer:			2.	Opravični deleži 273 à 5 gld., 111 à 1 gld.	1476	—
	a) proti intabulaciji gld. 69662.—			3.	Reservni fond glavnih deležev	5357	89
	b) „ menici „ 54644.—			4.	Posebni rezervni fond	1521	64
	c) „ menici in zastavnemu pismu 16110.—	140416	—	5.	Hranilne uloge	133183	40
3.	Denarji naloženi pri denarnih zavodih	12061	19	6.	Kapitalizovane obresti hranilnih ulog	5467	66
4.	Inventar	187	91	7.	Dividenda opravičnih deležev	15	30
5.	Zaostale obresti	568	32	8.	Za l. 1891 naprej plačane obresti posojil	1403	21
6.	Neporavnani prehodni znesek	3	95	9.	Dobiček	2161	48
		160586	58			160586	58

LJUBLJANA, dné 9. februarja 1891.

Za ravnateljski odbor:
Jan. Knez m. p. **V. Jenko** m. p. **Oton Bayr** m. p. **A. Knez** m. p. **Jan. Verhovnik** m. p.

Nadzorstvo „Kmetске posojilnice Ljubljanske okolice“ je pregledalo in primerjalo letne račune za 1890. leto in naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v združni pisarni, kakor to zahteva § 30, al. 4, društvenih pravil.

Za nadzorstveni odbor:
E. Ločnikar m. p. **Dr. Jos. Vošnjak** m. p. **Vinko Ogorelec** m. p.